

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Det unge Tyskland (1890)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 649. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brandes06-shoot-idm139753868402672.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

Mest bekendt af Sallet er hans *Laien-Evangelium* blevet, en Slags Opbyggelsesbog for Fritænkere, en Digtsamling, i hvilken han gengiver og omfortolker de enkelte Begivenheder i Evangelierne sindbilledligt i Aarhundredets Aand. Han begynder hvert Digt med en Fortælling eller en Lære af Skriften og søger saa at fremstille den evige, blivende Kærne i den, medens han kaster de historiske eller mytiske Skaller bort. Omtrent som i Oehlenschlägers *Aarets Evangelium* er Fortolkningen lidt haartrukken; i Modsætning til dette Digt er Bogen helt igennem skreven i samme Versemaal, hvad unegteligt afstedkommer en vis Enstonighed. Den minder ved sin Form om et noget ældre Værk, Leopold Schefers *Laien-Brevier*; men der er ikke ringe Forskel paa Schefers bløde Tilfredshed med Verdensaltets guddommelige Indretning og Sallets utaalmodige Drift til Indgreb i Historiens Gang. Bogen kan ogsaa svagt erindre om Rückerts *Bramanernes Visdom*, kun at Sallets var en Visdom, som var fuld af flammende Vrede over Løgn og Aandløshed, ingen fredelig Samling af gyldne Leveregler som Rückerts. Sallet sammenligner i Indledningsdigtet sine Forgængere i østerlandsk Digtning med de Østens Konger, der bød Lystanken Virak, Guld og Myrrha, men saa sank tilbage i deres orientalske Drømmeliv. Nu vil, siger han, Tanken vække Østens og Vestens Folk paany. Heri ligger, at han i sin Iver for i vesterlandsk Aand at tale sine Idealers Sag har været ligegyldig for Farvegivningen, og det Skær, hvorpaa hans Digtværk strander, er da ogsaa dette: en altfor ligefrem udtalt Belæring.